

(המשך מעמוד 71)

בי לא יכולתי לפנות למפקדה מרחב, ניי צבימישנה דויד פרנקו. ביקשתי ראיון עם המפקד כדי לספר לו על הכל. במקום תשובה מהמפקד קיבלתי הומנה לראיון אצל מפקדה מחוז. ניצב חיים אבינועם, כשהגעתי למחוז בנצרת, התברר לי שגם את מפקדה מחוז אני לא אראה, ושהראיון

שוטרת עובד בתפקיד לא יימלטו מדו"ח

היה עם הסגן שלו, תתניצב רחמים חדר.

חדד אמר לי שהמפקד עוסק בדברים יותר חשובים מאשר בטי עובד והוא לא יוכל לקבל אותי. הבנתי מהדברים שלו שהוא כבר דיבר על העניין עם אברמור ביץ ועם פרנקו ושואו ידע את הכל.

אבל בכל זאת סיפרתי לו איך אבי רמוביץ ניסה להתעסק איתי ומכיוון שלא הסכמתי, הוא מעלה בי, סיפרתי לו שכל מה שאני רוצה זה שיורידו את אבי רמוביץ ממני.

את חדר אני מכירה הרבה זמן, בערך חמש שנים, מאז שעבדתי כמזכירה בר מחוץ. קיבלתי שוק כשהבנתי מחדד שלא רק שלא אקבל ראיון אצל המפקד, אלא שגם לא גידו לאברמוביץ לרדת ממני, ושהם גם עלולים להעביר אותי מיחידת הסיוור. אז החלטתי להתאבד. הבנתי שאין לי כל תיקוה.

עד כאן סיפוריה של בטי עובד.

„פרנקו בא

„אלי הביתה”

אם בכך היתה מסתיימת חקירת גיסיין ההתאבדות של הסמלת בטי עובד, היתה הפרשה שיגרתית למדי, בעי קר כמה שנוגע למחוז הצפוני של המישר טרה, שקיבל כבר את התואר „הצפון הפורע”. אולם חקירה של בטי שאלו אותה עוד שתי שאלות, תמימות כביכול, שהתשובות להן הביאו לסערה הגדולה ביותר שידעה מישר ישראל מעודה. השאלה הראשונה היתה מדוע היא לא התלוננה אצל המפקד הישיר שלה ושל אברמוביץ, מפקד מרחב הגליל, ניצב מישנה דויד פרנקו. השאלה השנייה היתה מדוע לדעתה לא טיפל תתניצב רחמים חדר כראוי בתלונה שלה.

„לא יכולתי לפנות אל פרנקו, כי הוא היה שוב מנסה להתעסק איתי. הייתי אצל פרנקו פעם בראיון בקשר לחצי שעה הפסקה. לכל שוטרת סיוור יש חצי שעה הפסקה בזמן העבודה. אני ביקשתי את חצי שעה הפסקה שלי בחילתל היום, כדי שאוכל לשלוח את הילדות לבית הספר. נכנסתי אליו לחדר והוא אמר לי: „בואי תשבי על הביורכים שלי, זה בסדר, כשלא ישבתי לו על הביורכים הוא קם וניסה לחבק אותי. רק אחרי

שהוא אישר את הבקשה שלי יצאתי מהחדר. „מאז, בכל פעם שנכנסתי אליו לחדר, הוא ניסה להתעסק איתי בכוח. פעם הוא גם הציע לי את המפתחות של הדירה שלו, למעלה, בבניין המיטרה. הוא אמר שהוא יעלה אחרי, אמרתי לו שאני לא רוצה כי אני פוחדת שאשתו פתאום תר פיע. אמרתי לו ששאפשר ללכת למלון, אבל ידעתי שהוא לא יכול להיראות בבית מלון עם שוטרת, ולכן הוא לא יסכים. הוא ניסה לנשק אותי הרבה פעמים ולקבוע איתי פגישות.

אני לא שכחתי איתו אף-פעם. אחרי שחורתי ממרחב-השרון, מחדרה, ואברמור ביץ לא רצה לקבל אותי חזרה, פרנקו אפילו בא אלי הביתה. רציתי שהוא יתן הוראה לאברמוביץ לקבל אותי בחזרה. אז הייתי צריכה לתת לו שיחבק אותי.”

האשמותיה של בטי עובד נגד ניצב מישנה פרנקו היו חמורות ביותר, אולם לא הדהימו את ראש צוות החקירה תתניצב גונן. גונן ידע על שמועות רבות שנופצו על יחסיו של פרנקו עם שוטרות, וכן זכר פרשה, אשר משום-מה לא התבררה עד היום, בדבר ביקורת לטקסי גי מישטרה, שוטרים וגשוט-שוטרים. ש פרנקו וכמה מידידיו הקימו בעכו לפני כארבע שנים.

אולם גם גונן נדהם לשמוע את סיפורה של בטי לגבי תתניצב רחמים חדר. חדר עמד להתמנות בשבועות הקרובים כמפקד המחוז הצפוני של המיטרה ולקבל דרגת ניצב, המקבילה לדרגת אלוף בצה”ל.

„חדד הוא בראדם טוב. הוא עור לי הרבה בזמן השירות שלי. אין לי שום יחסים אינטימיים עם חדר. פעם, לפני חמש שנים, כשהייתי מזכירה של שוין, הוא שמע אותי אומרת שיש לי חופשה בת יום, במקום שבת שעבדתי בה, ושאני מתח לנסוע לחדר החרץ בכנירת. הוא הציע לי טרמפ, כשהגענו לטבריה הוא אמר לי שיש לו לסדר משהו במלון רון. הלכנו למלון רון, נכנסתי איתו פנימה והוא דיבר עם בעליהמלון. אחריכך הוא אמר לי שהוא צריך לקחת כמה דברים מאחד החדרים במלון, ואמר לי

צריכה אותו. כשרציתי לעבור למרחב השרון הוא עזר לי לעבור. כשרציתי לי חזור הוא עזר לי לחזור. רק אחרי שיימתי את השיחה שלי איתו על אברמור ביץ, לפני שניסיתי להתאבד, אמרו לי שהוא חבר טוב של אברמוביץ ואו הבנתי שפניתי לכתובת הלא נכונה. בכל-אופן, לא גמיע לו שילכלכו את שמו בקשר לפרשה הזאת. אבל אם הוא יפתח עלי את הפה, יש לי הרבה מה להגיד עליו.”

„תלונותיה

הפכו לשיטה”

בטי עובד בת ה-28 התגיסה ליי מיטרה לפני כשש שנים. היא היתה אז נשואה לאבי עובד, מכונאי-מסגר מ נצרת-עלית שאחרי גירושיו מבטי, לפני כשלוש שנים, התגיסה למיטרה-הגבול, שם הוא משרת עד היום. הוריה של בטי וכמה מאחיה, מישפחת מירחי, מתגוררים בר כרמיאל. לאביה חנות לצורכי ניקוי בשותפות עם אחד מאחיה.

במיטרה היא התחילה את עבודתה כפקידה במחוז-הצפוני של מי שמכתן היום כראש אגף-החקירות, נוריאל ששון. בטי העפילה במהירות בסולם הדרגות, ועתה היא נחשבת כשוטרת-סירט מצויינת. היא נהגה הקבועים בכביש עכו-צפת ובכביש נהריה-חיפה יודעים, שכשמוכנת הסיוור שבה נהגת בטי עוצרת אותם, אין להם כל סיכוי להימלט מהדו”ח.

לפני כשנה וחצי הכירה בטי את אלי עזרא, בעל תיק פלילי, שלחובתו נזקפים מעשי אלימות ותקיפה. לדיברי פרנקו, ניסו הוא וקצינים נוספים להשפיע על בטי לנתק את קשריה עם עזרא, משום שלא רצו שהיא תתרועע עם עבריינים, אך ללא הועיל.

אלי נשוי ואב לילדים. הוא מחלק את זמנו בין דירת אשתו ובין דירתה של בטי. במישטרה יעכו נפתח לפני כמה חודשים תיק תקיפה, שבו הופשמה אשתו של עזרא על שתקפה את בטי ברחוב. פרנקו אף טוען שיש תיק נוסף, נגד עזרא, על כך שהוא עצמו תקף את בטי, לפני כשנה.

בטי מכחישה שנפתח תיק, אם כי היא

כמהירות. אברמוביץ הוצא לחופשה, ופרני קו הושעה. לגבי חדר החלט להמתין עד שתסתיים החקירה. פרנקו החליט להשיב מילחמה. הוא אסף חומר רב נגד בטי, ש לדבריו מצביע על כך, שתלונותיה נגד קצינים על שניסו להתעסק עימה ועל התכלוליותהם. כביכול, הפכו אצלה לשיטה.

באחת הפעמים בהן הגיעה בטי לחקירה במישטרה עכו, בה חזרה לעבוד מייד אחרי שיצאה מבית-ההבראה בנעורים, היא נתקלה בשוטרי לשעבר אורי אלקיים, שנקרא עליידי גונן להעיד לפני ועדת החקירה.

אלקיים הגיע למקום בלווית אשתו, ש התנפלה על בטי והיכתה אותה. לטענת אלקיים העלילה עליו בטי בזמנו עלילות שווא, שבעיקבותיהם נפתחה נגדו חקירה. הוא אומנם יצא זכאי, אך לטענתו, „ה טראומה של החקירה כליכך השפיעה עלי, שפרשתי מהמיטרה.”

לבטי יש גירסה משלה על הפרשה. היא סיפרה לחוקריה: „נגד אורי הגשתי תלונה שהוא היה לוקח חפצים כגון גלגל רזרבי וג’ק מרכב שנפגע מתאונה, ועוד כל מיני דברים שלא התאימו לשוטרי, ו הוא פרש מהמיטרה מייד עקב בריאות לקוייה. אני אף פעם לא עבדתי איתו ולא היה לי קשר איתו. משוטרת אחרת

קצין איכו תלונה כנגד תלונה

שמעתי שהוא אמר עלי שאני זונה, וכש פניתי אליו הוא הכחיש. אחרי שבועיים שוב שמעתי שהוא אמר שאני זונה, ואז אמרתי לו שעכשיו אני אטפל בו כמו שזונה מטפלת, ולא כמו שוטרת, והגשתי נגדו דו”ח.”

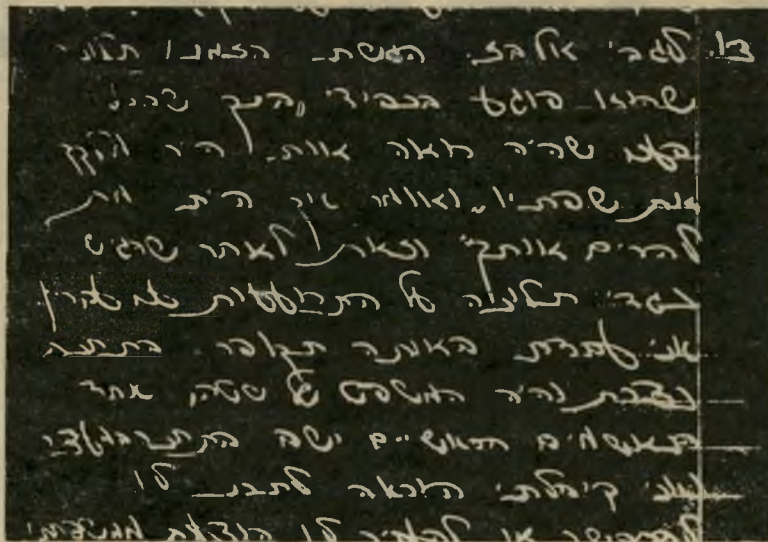
התרועעות

עם עברייני

פרנקו דורש שיערכו לבטי בדיקה פסיכיאטרית כדי לבדוק אם היא מאוזנת נפש. לדבריו היא כבר ניסתה לפני כשנה להתאבד ביריות אקדה שהיה ברשתי. בטי הכחישה זאת מכל וכל: „פעם אמרתי בבית שאני הולכת להתאבד. אלי לקח ממני את אקדה השירות שהיה לי ולא רצה להחזיר.”

„התלונותי על זה במישטרה ואמרתי שהי אקדה אצל אלי וביקשתי שיקחו אותו ממני כי אני לא רוצה אקדה בבית ביגלל הילדות. מזה עשו עניין של התאבדות. אני אף פעם לא הייתי בטיפול פסיכיאטרי.” לדברי פרנקו נפתח עניין נגד תיק על נסיון התאבדות, אך התיק נסגר על פי הוראתו של חדר. פרנקו גם טוען שחדד היה המגן הטוב של בטי, ולא נתן לפטר אותה מהמיטרה או להעביר אותה מה מרחב, למרות שהיו נגדה תלונות רבות של אזרחים.

לעומתו טוענת בטי: „היתה נגדי רק תלונה אחת של אזרח. עצרתי פעם נהג אוטובוס כי הוא העליב אותי, קרא לי

קטעים מרישומיה של בטי עובד, בכתב-ידה מת להרים אותן

לבוא איתו. עליתי איתו למעלה ושם הוא ניסה להתעסק איתי. „אני ידעתי עוד לפני שעליתי בשביל מה הוא נעצר במלון ובשביל מה הוא אמר לי לעלות איתו לחדר, אבל לא רציתי לריב איתו. הוא לא היה אז סגן מפקדה מחוז, אבל ידעתי שגם אגורה שחורה הופכת יום אחד ללירה לבנה ושלא כדאי לי לריב איתו. „מאז אותו עניין הוא לא ניסה לקיים איתי קשר ועזר לי בכל פעם שהייתי